bobo

leuk en leerzaam

Nr. 37
losse nummers f 1,30
België 21 F.

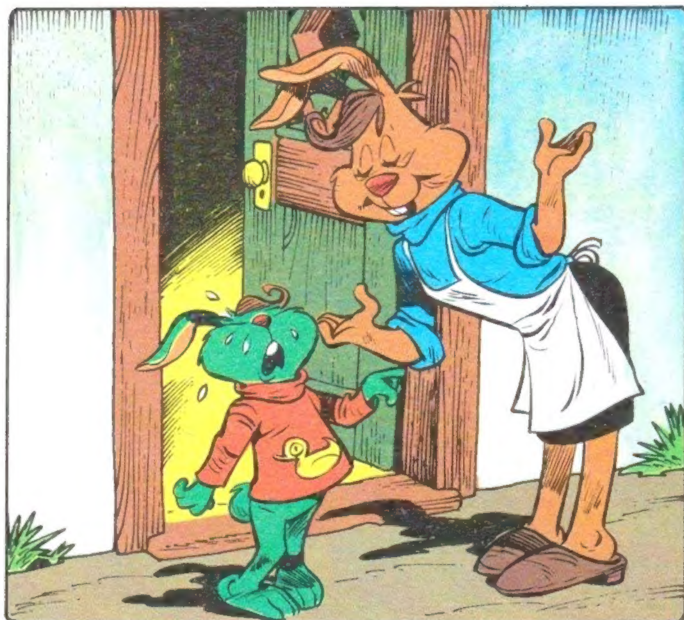

Kleutertje Knutsel
Spelletjes voor een kinderpartijtje

Nu is de vakantie helemaal voorbij! Bobo en Krabbel moeten weer naar school. Bobo vindt het een béétje jammer dat zijn gebroken been weer beter is. Hij had het op school willen laten zien! Boemsi huilt...

„Maar Boemsi!" zegt mama bezorgd. „Wat is er nu ineens met jou! Waarom huil je zo?" Boemsi kan haast niet praten van het huilen. „Ik...wil...ook...naar...school..." snikt ze. „Ik ben ook groot..."

„Er moet toch IEMAND zijn om op Duiker te passen?" zegt mama. „En om boodschappen met me te doen?" Maar Boemsi laat zich niet troosten!

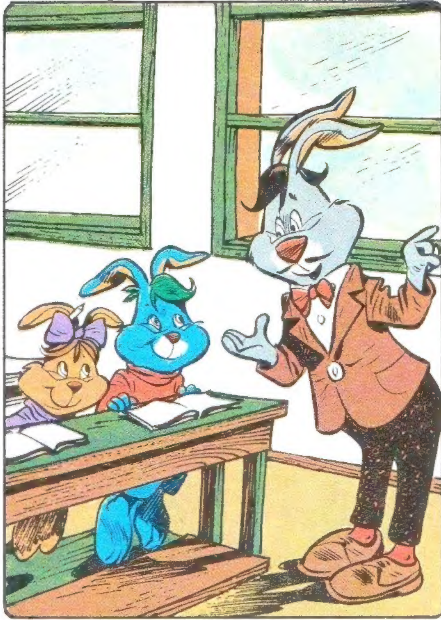

Als mama en Boemsi langs de school komen, holt Boemsi erheen! „Kijk!" roepen de kinderen. „Bobo! Je zusje staat voor het raam!"

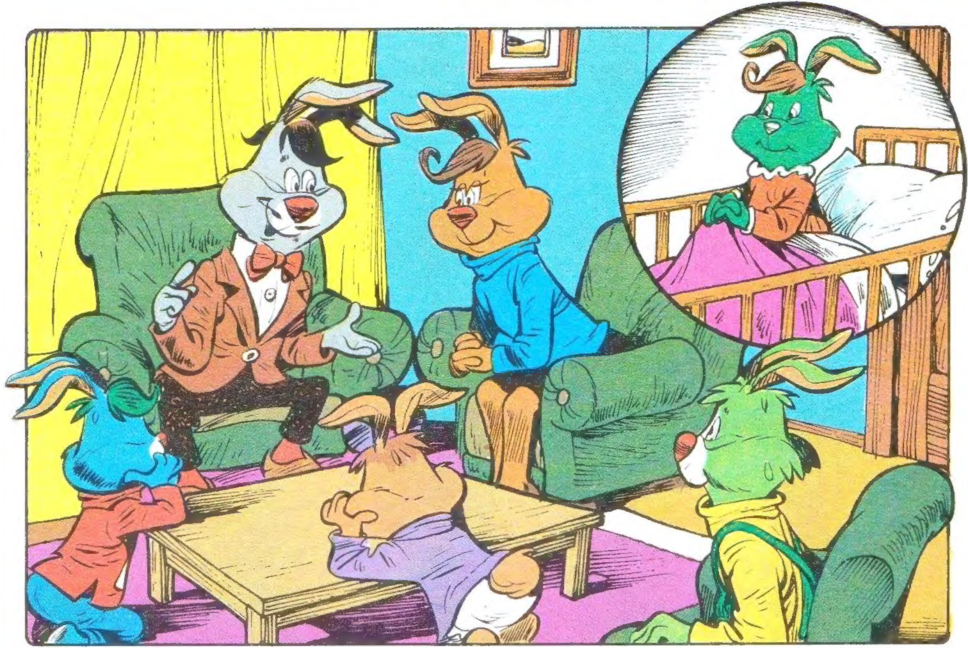

„Wat is er met jullie zusje?" vraagt de meester aan Bobo en Krabbel. „Ze huilt." Krabbel vertelt dat Boemsi ook naar school wil!

weer naar school

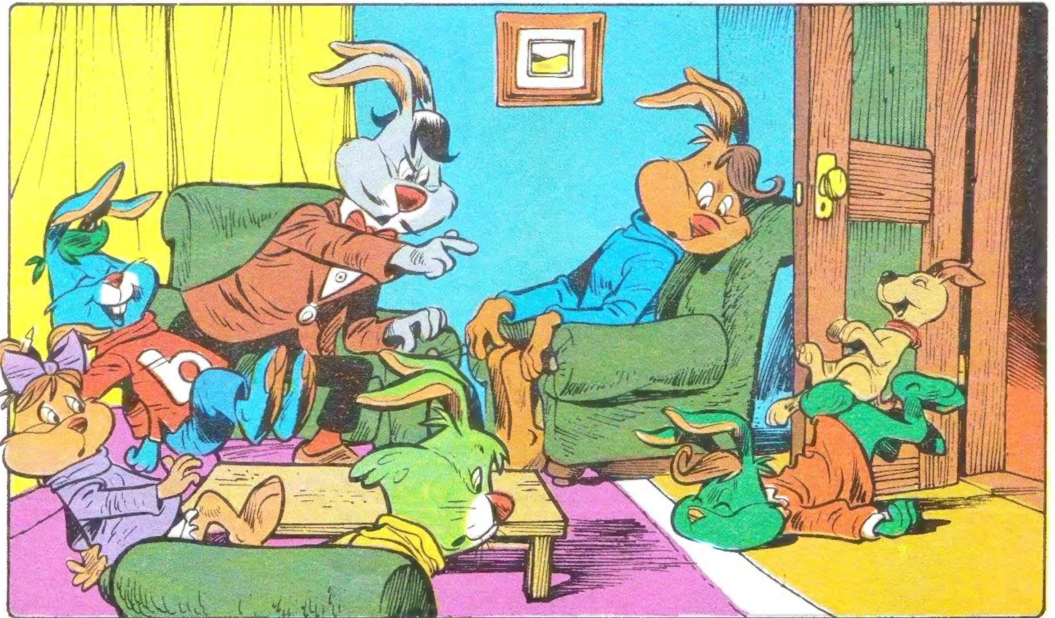
„Dat kan misschien wel," zegt de meester. „Er is nu een kleuterklasje. Zeg maar tegen je vader dat ik vanavond even kom!"

En 's avonds komt de meester met papa en mama praten. Boemsi is al naar bed. „Van mij mag ze bést naar school," zegt papa. En mama vindt het ook goed. Boven wordt Boemsi wakker. Het lijkt wel of ze de stem van de meester van Bobo en Krabbel hoort! Wat komt hij doen?"

Even later luistert Boemsi aan de deur. Duiker denkt aan een spelletje en springt bóvenop haar...

Bom! De deur vliegt open en Boemsi en Duiker rollen de kamer in! Maar Boemsi is gauw over de schrik heen. „Mag ik naar school?" roept ze. „Eigenlijk mogen kinderen die aan de deur luisteren dat niet," zegt de meester streng. Maar dan lacht hij: „Voor uit dan maar. Omdat je zo graag wil." „Hoera!" roept Boemsi!

Jip en Janneke

Zwemmen

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Jip en Janneke gaan zwemmen.

Ze kunnen het nog niet. Maar ze gaan het leren. In het zwembad.

Vandaag voor het eerst.

De zwemjuffrouw is erg lief. Kleed je maar uit, zegt ze. Kun je dat zelf?

Ja hoor, zegt Janneke.

En daar staan ze dan. Janneke heeft een badpak aan.

En Jip heeft een zwembroek aan.

Ze mogen nog niet in het diepe. O nee, dat zou veel te gevaarlijk zijn. Ze mogen in het pierenbad. Zo heet dat. En ze kunnen er fijn spelen.

En elkaar nat spetten. Koud! zegt Janneke. Och, wat is het koud.

Helemaal niet koud, zegt Jip. Fijn!

En dan moet Jip aan de hengel. Om te zwemmen.

Handjes voor, roept de juffrouw. En trappen met je voetjes!

Jip krijgt water in zijn neus. Hij proest. Hij is net een hondje. Een hondje aan een hengel.

Maar het gaat al beter. Jip leert het vlug. En nu Janneke.

Maar Janneke is zo bang.

Er komt water in haar mond.

En ze proest ook. En ze hikt en ze slikt. En dan ineens gaat Janneke gillen.

De zwemjuffrouw trekt haar gauw aan de kant. Wat is er dan toch?

Ik durf niet...jammert Janneke. Ik verdronk haast.

Malle, zegt Jip. Je kan toch niet verdrinken aan een hengel?

Jawel, zegt Janneke. Ik was bijna verdronken.

Nou, zegt de zwemjuffrouw, als je bang bent, moet je nog maar even wachten. Dan mag Jip weer.

En Jip laat zien, hoe goed hij al kan zwemmen.

Hij doet zo zijn best. Hij spartelt en slaat met zijn handen en met zijn voeten. Het gaat best.

Nu jij weer, Janneke?

Nee, zegt Janneke. Ik wil naar huis.

Jip en Janneke gaan samen naar huis.

Ik was bang, hè? zegt Janneke.

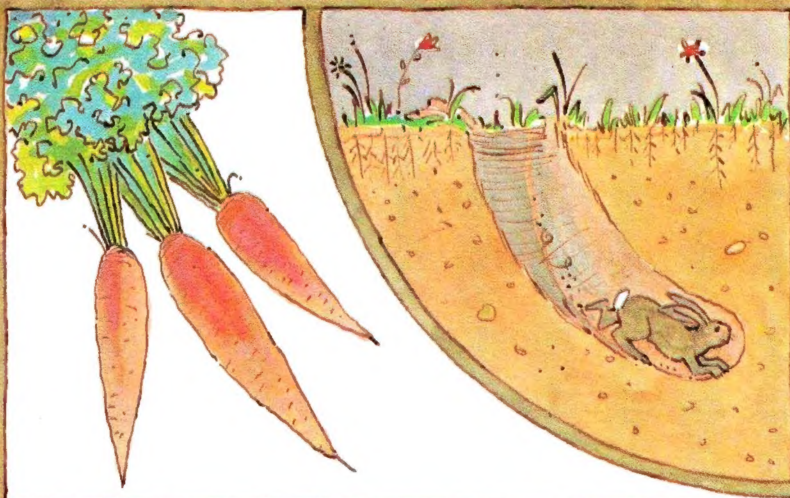
Ja, zegt Jip. Jij was bang. Ik niet.

O ja, zegt Janneke. Maar morgen ben ik niet bang meer.

En als ze thuis zijn, krijgen ze chocola.

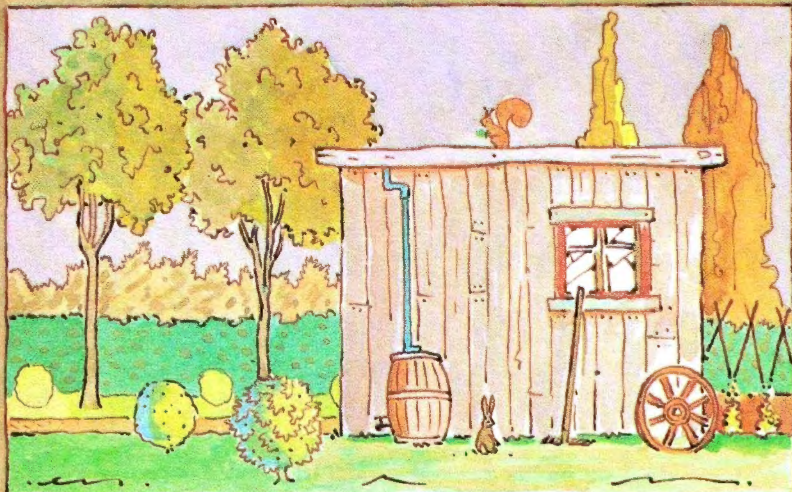

3
4
5

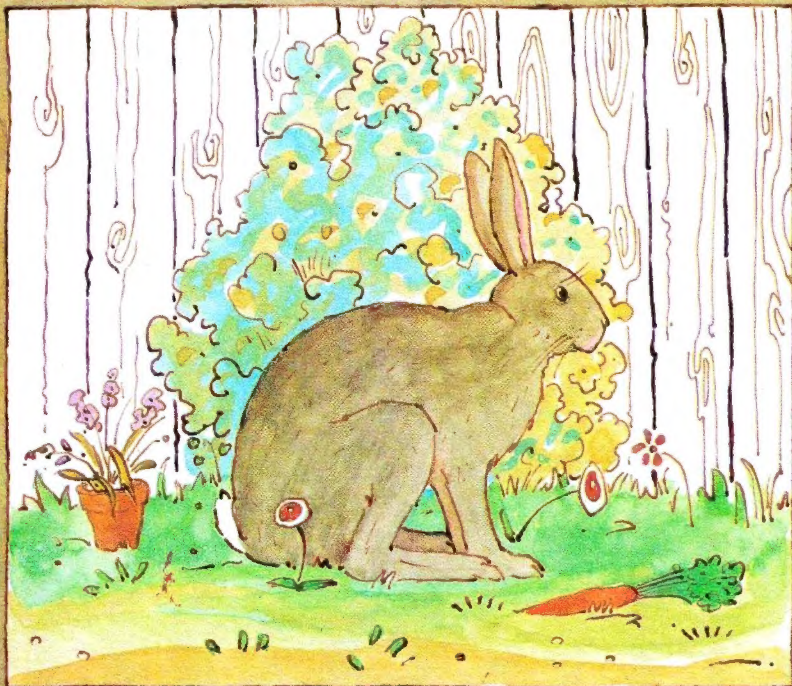
Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een konijn.
Een Vlaamse reus.
We
knuffelen,
knabbelen
en knagen
alle dagen
van de week.
We graven
een hol in de tuin,
met wel
tien ingangen
en
tien uitgangen,
zodat
ze ons nooit
kunnen vangen.
En als we onze zin
niet krijgen,
gaan we heel hard
stampvoeten
en lekker tussen
de worteltjes wroeten.

In Holland staat een huis

Het is 's middags vijf uur. De kinderen zijn uit school. Ze mogen nog even buiten spelen voor ze aan tafel gaan. Kijk eens wie er eindelijk uit bed is? Meneer Pantoffel! En een

honger dat hij heeft! Ja, dat krijg je als je de hele dag in bed ligt! De bakkersknecht moet nog twee taarten bezorgen en als hij terug komt kan de winkel dicht.
Morgen is er weer een dag.

Editions du Centurion

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

Was ik nu wakker of sliep ik nog? Heb jij dat gevoel ook wel eens? Ik wist eigenlijk zeker dat ik wakker was, want het tafeltje waaraan ik zat was keurig gedekt en de mensen om mij heen zeiden of deden geen vreemde dingen (en in mijn dromen willen ze nog wel eens rustig over een tafel heenspringen.) Ik was dus best wakker, maar in mijn hoofd leek het nog nergens naar.
Ik wist niet waar ik naar toe zou gaan en ik was te lui om iets te bedenken. Aan een aardig meisje dat thee voor mij inschonk vroeg ik of er in de buurt nog iets moois was om te gaan bekijken.
„Er is hier vlakbij een Russische kerk," antwoordde ze.
„Die kerk is heel beroemd. Als u de heuvel oploopt dan kunt U de kerk zien liggen. Het is net een bonbondoos met een klodder slagroom erop."
Ik deed wat het meisje had gezegd en ik zei tegen dinges en dinges en de anderen in mijn rugzak: „Kom, wij gaan een Russische kerk bekijken:"
Er kwamen zuchten uit mijn rugzak en ik wist wel waarom. Ze waren het reizen met mij een beetje moe. Ik kon dat wel begrijpen.
Zij zaten daar maar in mijn donkere rugzak en ze zagen niet wat ik allemaal zag. En ik zag nu bijna naakte bomen. Alle blaadjes eraf gehapt door die gulzige wind. In die kerk zou ik ze er natuurlijk ook niet uithalen.
Toen ik boven op de heuvel stond, zag ik inderdaad een kerk liggen die sprekend leek op een bonbondoos met een klodder slagroom erop. Maar ik had een verdwaalbui en bovendien luisterde ik naar twee stemmetjes die uit mijn rugzak kwamen. Weet je wat die zeiden? „Ik hou van jou.
Wat heb je mooie haren. Wat heb je een mooie neus. Honnepon, Snoezepoes. Knollebol."
Maar waar was nu toch ineens die kerk gebleven? Er was niet eens meer een behoorlijk pad onder mijn voeten. Ik had niet opgelet en ik stond plotseling temidden van reusachtige bomen en de grond onder mijn voeten was zacht en kledderig als een spons. Dan ga ik maar tekenen, besloot ik. Het leek mij ineens prachtig om een tekening te maken van die bomen en grassen en daartussen zomaar wat speelgoed. Alsof daar een kind had zitten spelen dat zomaar was weggehold en haar speelgoed was vergeten. Ik zette Poeska en Zwef en Dotje op verschillende plekjes en Ben en Kiena liet ik maar samen. Ik was net lekker aan het tekenen toen het gebeurde...
Gedreun, geplof, gehijg, gekraak. Varkenssnuiten. Ineens overal zwijnekoppen. Geen roze, maar grijsbruine met zwarte neuzen.
Een hele familie wilde zwijnen draafde langs. Ze hobbelden met hun zwijnepoten over Zwef heen en één van die zwijnen, een kleintje, nam Dotje in de bek en rende ermee weg.
Wat moest ik doen?
„Beer!" riep Zwef. „Hij heeft Dotje!"
„Dat zwijn heeft bovenop mijn kop gestaan," gilde Kiena.
Natuurlijk ging ik erachter aan en ik zag nog net hoe al die zwijnen verdwenen tussen de struiken. Maar gelukkig zag ik ook Dotje liggen. Helemaal nat en vies was ze. Net als Kiena en op Zwef zijn buik stond de afdruk van een zwijnepoot.
En weet je wat Poeska riep? „Ik heb ze weggejaagd. Ze waren bang voor mijn vossestaart en misschien ook wel een beetje voor jouw berebaard."
„Een berebaard, een vossestaart... Dat is voor een wild zwijn helemaal niet fijn," zongen we samen.
De kerk hebben we niet meer gevonden. Die heeft iemand zeker opgegeten.

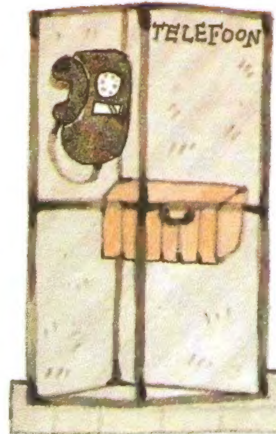

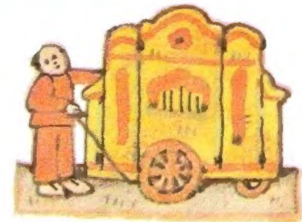
In de stad en op het land

Hiernaast zie je één tekening van de stad en één van de boerderij.
Hieronder zie je twaalf plaatjes.
Wijs jij eens aan welk van deze plaatjes bij de stad horen en welk bij de boerderij?
Het draai-orgel hoort in de stad. De rest mag jij doen.

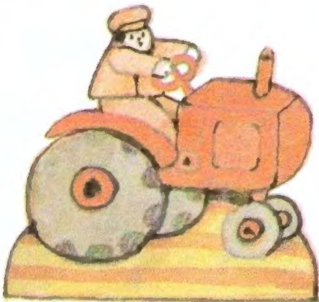

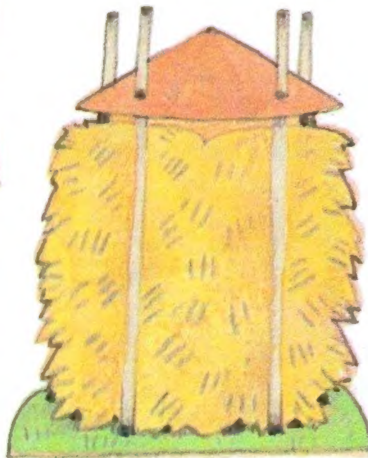

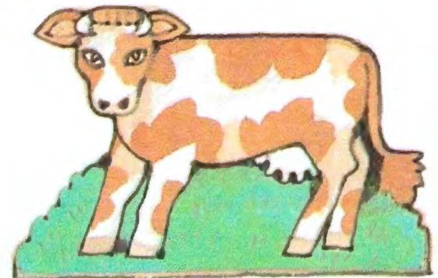

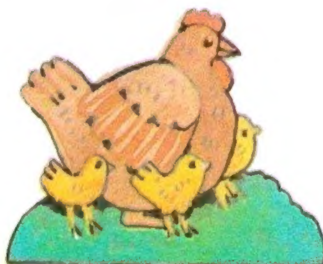

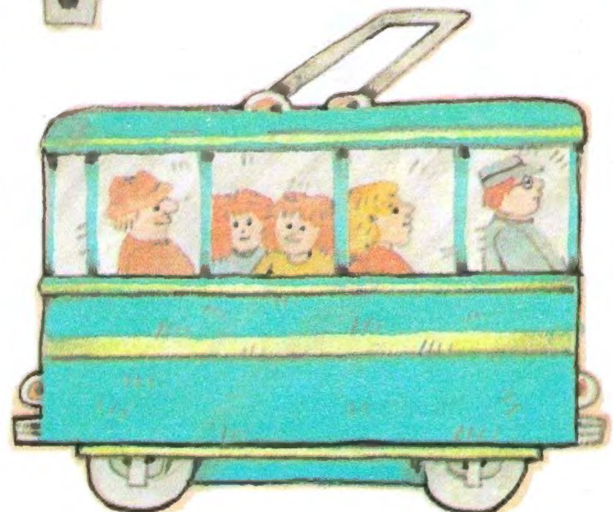

Tekeningen: Jean Cameron

Padvinder „praatgraag" maakt een pretreisje naar p-land. Hij is op zoek naar prinses „pruillip". In het land van de p's komt hij van alles tegen, dat met een p begint. Zoals een poes en een pauw. Zie jij nog meer p-woorden in p-land?

beste ouders

Poëzieplaatjes anders

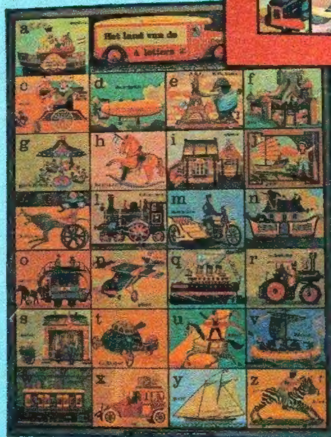

Voor een paar kwartjes koopt u in de winkel een velletje poëzieplaatjes. En die hoeven echt niet alleen in een poëzie-album geplakt te worden. Overal kunnen ze aangebracht worden. Als versiering op een pakje, onderaan een brief die uw kleuter naar oma schrijft. Ook op de zelfgemaakte uitnodiging voor een kinderpartijtje staat zo'n plaatje erg vrolijk. Een leuke suggestie voor uw kleuter: plak een plaatje op een leeg vel papier en maak daar een tekening omheen. De één zal zó maar een tekening maken, maar de oudere kleuter zal het plaatje in z'n tekening verwerken!

Boek en poster van a tot z

Dit alfabetboek, dat op een speelse manier door het alfabet heen wandelt, is geschreven door Mies Bouhuys. Aan de hand van korte gedichtjes wordt iedere letter van het alfabet behandeld. De letter waar het om gaat is steeds vetgedrukt. Naast het boek is er ook een alfabetposter verkrijgbaar. Alle tekeningen uit het boek staan op deze plaat afgedrukt. De poster is voorzien van een ophanghaakje en gedrukt op stevig karton. Leuk voor op de kinderkamer. Prijs van het boek: f 19,50 en de poster f 13,50.
Uitgave: Heuff. Te koop in de boekhandel.

Met Pinkeltje op avontuur

Op iedere kleuterschool is wel een boek van Pinkeltje en Pinkelotje in de boekenkast te vinden. De avonturen van deze kaboutervriendjes zijn nu ook op een plaat gezet. Bob de Lange, Aart Staartjes en Wieteke van Dort werken o.a. aan deze plaat mee. De verhalen worden afgewisseld door vrolijke liedjes. Prijs: f 14,95. Te koop in de platenzaak.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

2 Borduurkaarten

Voor de kleuter, die graag met naald en draad omgaat, zitten er twee borduurkaarten in de knutselbijlage. Eén van Bobo en één van Krabbel. Als u voor een naald en wat restjes wol zorgt, dan kan er volgende week geborduurd worden!

bobo Nr. 37 - 14 september 1979
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

ETEN
tafelkleed
suiker
boter
brood
lekker bordje pap
vorken
messen
lepels
bordjes
bekers
O!
wie gooit er zijn melk om?
dat is moeder weer!